

Sęczkowska, Maria / Solarski, Bolesław

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Gałamon :
uczony, wybitny znawca Ziemi
Łęczyckiej, członek Towarzystwa
Naukowego Płockiego - nie żyje

Notatki Płockie 52/1-210, 53

2007

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

PROF. DR HAB. INŻ. TADEUSZ GAŁAMON

**uczony, wybitny znawca historii Ziemi Łęczyckiej,
członek Towarzystwa Naukowego Płockiego – nie żyje.**

Tadeusz Gałamon urodził się 1 stycznia 1926 r. w Wichrowie, gmina Łęczyca, w wielodzietnej rodzinie chłopskiej. W 1933 r. rozpoczął naukę w 6-klasowej Szkole Powszechnej w Wilczkowicach, którą ukończył w 1939 r. Po wybuchu II wojny światowej początkowo mieszkał z rodzicami w Wichrowie. Wkrótce został więziony w Łęczycy, a potem w Łodzi. W czerwcu 1940 roku rodzina Gałamonów została wysiedlona do Generalnego Gubernatorstwa, do miejscowości Sobień Kiełczewski Nowy w powiecie garwolińskim. Przez cały okres okupacji T. Gałamon pracował jako robotnik rolny. Równocześnie uczęszczał do oficjalnie działającej Szkoły Rolniczej w Sobieniach Jeziorach. W szkole tej prowadzono, tajnie elementy programu z zakresu gimnazjum. W latach 1942-1945 był żołnierzem (pseudonim „Wicher”, „Wichrowski”) Batalionów Chłopskich, podporządkowanych w 1943 r. Armii Krajowej.

Po wyzwoleniu z okupacji hitlerowskiej rodzina Gałamonów powróciła do Wichrowa, a Tadeusz podjął naukę w Państwowym Koedukacyjnym Gimnazjum i Liceum w Łęczycy. Ukończył je w 1948 r., uzyskując świadectwo dojrzałości z ogólnym wynikiem bardzo dobrym. W tym samym roku rozpoczął studia I stopnia na Wydziale Chemicznym Politechniki Łódzkiej, które ukończył w 1952 r. uzyskując tytuł inżyniera chemika w zakresie technologii środków leczniczych. W tym też roku podjął studia II stopnia na Wydziale Chemii Spożywczej Politechniki Łódzkiej, a kończąc je w 1954 r., uzyskał tytuł magistra inżyniera chemika. Jeszcze na studiach rozpoczął pracę w Katedrze Chemii Ogólnej i Fizjologicznej Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Łodzi, kierowanej przez prof. dr. Bronisława Filipowicza. Po ukończeniu studiów otrzymał najpierw etat p.o asystenta, a następnie asystenta.

W 1954 r. zawarł związek małżeński z Cecylią Skarbak, lekarką pracującą w Klinice Chorób Zakaźnych Akademii Medycznej w Łodzi. W 1965 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych, a w 1976 r. – stopień doktora habilitowanego. W 1981 r. wygrał ogólnopolski konkurs na stanowisko kierownika Zakładu Chemii Ogólnej Instytutu Fizjologiczno-Chemicznego Wydziału Lekarskiego Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie. W 1981r. został docentem, a w roku 1990 – profesorem. W czasie całej działalności zawodowej opublikował ok. 120 prac nauko-

wych i ok. 100 artykułów, m. in. o Ziemi Łęczyckiej i o wybitnych łęczyczanach. Był autorem 9 podręczników dla studentów i promotorem 6 doktorantów. Sprawował ważne funkcje społeczne, zarówno

Polskiej Akademii Nauk, na uniwersytetach, jak i w Radzie Narodowej Łodzi. Za całokształt osiągnięć naukowych i społecznych otrzymał wiele odznaczeń państwowych i resortowych, a wśród nich Krzyże Oficerski i Kawalerski Orderu Polonia Restituta.

Prof. T. Gałamon był znakomitym znawcą historii Ziemi Łęczyckiej i starał się tę wiedzę popularyzować. Pasję i miłość do Małej Ojczyzny – Ziemi Łęczyckiej – zaszczerpiła w nim jeszcze w szkole średniej, nauczycielka języka polskiego, Jadwiga Grodzka, pod której wpływem pozostawał przez całe życie. Dzięki temu został wybitnym regionalistą.

Przed 30 laty wstąpił do Towarzystwa Naukowego Płockiego i Towarzystwa Miłośników Ziemi Łęczyckiej, które nadało mu tytuł Honorowego Członka. Dla obu Stowarzyszeń wygłosił kilkanaście odczytów, m.in. o Marcynie z Łęczycy, urodzonym w Łęczycy ok. 1410 r., uczonym, profesorze i rektorze Uniwersytetu Karola w Pradze, o Danielu z Łęczycy, urodzonym ok. 1530 r. w Łęczycy, znakomitym drukarzu, sławnym w całym kraju i poza jego granicami z racji m.in. wydrukowanych przez siebie licznych dzieł pisarzy kalwińskich. Prof. T. Gałamon jest autorem rozdziału „Zasłużeni Łęczycanie” w monografii „Łęczyca. Dzieje miasta do 1990 r.”, wyd. w 2001 r. pod redakcją doc. Ryszarda Rosiła, a także informacji o Wichrowie w „Przewodniku po Łęczycy i regionie Łęczyckim”, wyd. w 2005 r. pod redakcją prof. Jana Szymczak.

W pewnych kwestiach nie zawsze zgadzaliśmy się z prof. T. Gałamonem, ale podziwialiśmy jego upór w poszukiwaniu coraz to nowych źródeł informujących o historii Ziemi Łęczyckiej. I taki pozostanie w naszej pamięci.

**Maria Sęczkowska
Bolesław Solarski**

Łęczyca, styczeń 2007 r.

